

[Sigsgaard.]

en 20.000 kr.-indkomst. Forslaget var altså yderst usocialt. Jeg sagde også, at forslaget var teknisk uendelig vanskeligt. Det samme har skatteteknikerne nu sagt, og det er åbenbart accepteret af socialdemokratiet og SF, for på det seneste har man ikke hørt en lyd om trækprocenten. Tidligere gik der ikke en dag, uden at der blev slået på stortromme for den. Nu er forslaget om at ned-sætte trækprocenterne dødt, om muligt endnu mere dødt end den døde sild i sin tid, og det glæder mig. I stedet foreslår socialdemokratiet et større lønmodtagerfradrag. Det er bedre, det er socialt bedre, og det kan praktiseres, men det er ikke godt nok. For hvad med folk ude af erhverv? Studerende f.eks., små handlende og en række andre grupper. Forslaget er ikke godt nok, det tager ingen hensyn til alle disse dårligt stillede grupper, der falder uden for det.

Må jeg ubeskedent fremhæve venstresocialisternes forslag om at hæve bundfradraget, det forslag, som TV i én sætning nævnte på en fuldstændig ubegribelig måde, hvorpå man lod hr. Anker Jørgensen stå op her på folketingets talerstol, altså på TV-skærmen, og sige, at vort forslag var usocialt, til trods for at det var langt, langt mere socialt end det virkelig usociale forslag, socialdemokratiet har stillet, hvorefter man ikke gengav et eneste ord i TV af det svar, jeg gav hr. Anker Jørgensen. Det er en måde, som kun TV kan opføre sig på. Havde det været dagspressen, havde jeg i hvert fald kunnet komme igen og kunne efter presseloven have forlangt en korrektion. Men det er jo noget andet med TV.

Men det forslag stillede vi altså, og gennem det ville alle skatteydere få lettelser, de små indkomster forholdsvis mest. Hertil kommer, at vort forslag er teknisk forholdsvis enkelt, og gennem vort forslag ville alle folkepensionister uden anden indtægt helt slippe for kildeskat. Men det forslag vil man altså ikke være med til fra nogen side. Det var jo ellers en forenkling, hvis alle de ti tusinder af folkepensionister, som kun har folkepensionen, kunne gå ud af skattevæsenets kartoteker. Jeg beklager, at de øvrige partier afviser det forslag.

SFs forslag om et lønmodtagertilskud størst for små indkomster er faktisk et udmærket forslag, bortset fra at en række

trængende grupper heller ikke efter dette forslag får lettelser, fordi de ikke er lønmodtagere, og det er galt.

Når det er sagt, må jeg sige, at specielt socialdemokratiets politik forekommer også mig noget poppet. Regeringen vil forbedre betalingsbalancen. Den kan som følge af internationale forpligtelser ikke indføre importrestriktioner eller støtte eksporten for åbenlyst. Ad den vej kan betalingsbalancen altså ikke forbedres. Så er der devalueringens muligheden, som jo ikke har været nævnt, men selvfølgelig ligger der teoretisk en devalueringens mulighed. Men dels er den uønskelig for arbejderpartierne, dels vil den møde modforanstaltninger i andre lande, og derfor er den heller ikke særlig ønskelig for regeringspartierne. Hvis man altså er et systembevarende parti, som socialdemokratiet er det, på samme måde som de borgerlige partier er det, må man sørge for, at betalingsbalancen ikke ødelægges, og så kan man ikke gennemføre lempelser for almindelige indkomster uden at stramme temmelig meget om end ikke lige så meget for de bedrestillede. Og de små stramninger, som socialdemokratiet ikke har foreslået, men dog antydnet, nemlig lidt på formueskatten, lidt på kapitalvindingsskatten, lidt på rentemarginalen, slår slet ikke til. Socialdemokratiets forslag er altså noget poppet, ikke mindst når man tænker på, at socialdemokratiet selv har været med til at lempe formueskatten.

Hvad rentemarginalen angår, går jeg ind for socialdemokratiets forslag. Derimod er jeg bekymret over regeringens initiativ, som det kom frem her, da økonomiministeren talte, til en friere rentefastsættelse. Det kan betyde, at de store bankers monopol styrkes yderligere bl.a. ved, at små pengeinstitutter ved en tidsmæssigt begrænset rentesænkning, f.eks. på udlånene, eller en høj rente for indlånene kvæles, og det er sandelig ikke stærkere monopoler, der er brug for.

Større bønretilskud er i sig selv en rigtig ting. De nuværende beløb svarer slet ikke til det, som et barn om jeg så må sige koster.

Højere arbejdsløshedsunderstøttelse går vi ind for, men vi begriber ikke, at man, hver gang man fra socialdemokratiets og SFs side taler om det spørgsmål, standser